

както ми каза доня Изабелла, която толкосъ го обыча; щото сичкытъ инквизитори съ благодареніе бы изгорила за да отърве годеника си.

— Трима главатары съ доста, рече Естеванъ и чрезъ начина, за който преди малко говорихъ на донъ Родриго...

— Чрезъ кой начинъ? попыта донъ Хименесъ де Херрера.

Естеванъ истълкува на младия Арагонецъ, какво са надѣяше отъ Гардунята и съ какво средство щѣше да я тури на работа.

— Непрїятно ми са вида да търсимъ помощъ отъ таквы-зи челоувѣцы, но нека не презирамы туй средство. Ако тѣ не бѣдѣтъ съ насъ, тѣ ще са обърнатъ противъ насъ; и Богъ знае какъвъ ще бѣде крайтъ на предпрїятїето ни.

— Познавате гы прочее? попыта го донъ Хименесъ усмихнать.

— Не ми са смѣйте, донъ Хименесе; лошы обстоятелства ма накарахъ да гы познаѣ. Тѣ вече единъ пѣтъ отървахъ Долора отъ инквизиціята; но на зла-честь, любовта ѣ къмъ баща ѣ изново я погуби.

— Да, да, знаѣ го туй, отговори младыйтъ Арагонецъ, видѣхъ я вечерьта, въ която, прѣполагамъ, я олувихъ.

— И тѣй, господа, тѣзи челоувѣцы могътъ да ми помогнатъ да я отървѣ и вторый пѣтъ. Поемамъ върху си да гы видѣмъ и да гы условѣмъ на предпрїятїето ни.

— Азъ са наемамъ да подигнѣмъ престолюдіето, рече Валеро. (122)

— А азъ да гы водѣмъ въ нужда, приложи Хименесъ.

— Азъ быхъ искалъ смъртьта на инквизитора, пое Валеро; праведно е да са накаже; но донъ Естеванъ както и видѣ донъ Хименесе, не искате да са пролива кръвъ.

---

(122) Донъ Родриго де Валеро е историческо лице съвременно на Жуанъ д'Авила и на Карла V. Въ тѣзи исторїя са описва животъ и характертъ му най вѣрно.